

การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดโบราณบางพลี ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ปานภัสส์ จิตธรรม¹

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดโบราณบางพลี ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ใช้วิธีการศึกษาแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยผู้ศึกษาได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงเจาะลึกประชากรกลุ่มเป้าหมายโดยจำแนกกลุ่มตัวอย่างออกเป็นสองกลุ่ม คือ (1) กลุ่มเจ้าหน้าที่และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง 3 คน และ (2) กลุ่มนักท่องเที่ยว 4 คน โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาคือ (1) เพื่อศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดโบราณบางพลี ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ (2) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดโบราณบางพลี ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และ (3) เพื่อเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดโบราณบางพลี ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ผลการศึกษาพบว่า (1) การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดโบราณบางพลี ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2539 เนื่องจากมีการก่อตั้งห้างสรรพสินค้าส่งผลกระทบต่อชุมชนเป็นอย่างมาก ทางเทศบาลตำบลบางพลีได้มีการจัดงานเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มาตั้งแต่ปี พ.ศ.2548 อาทิ งาน “อาหารดีบางพลี48” งาน “ย้อนรอยตลาดโบราณบางพลี” งาน “กินปลาบางพลี” ฯลฯ เพื่อช่วยให้ตลาดโบราณบางพลีกลับมามีชีวิตชีวาอีกครั้ง

หลังจากเหตุการณ์ไฟไหม้ในปี พ.ศ.2557 ตลาดโบราณบางพลีได้รับการส่งเสริม ดูแล และฟื้นฟู โดย ดร.พัฒนพงศ์ จงรักดี นายกเทศมนตรีตำบลบางพลี โดยเริ่มจากการมีการจัดให้มีการท่องเที่ยววิถีชีวิตชุมชน และกิจกรรม “รำไทย ไลน์แดนซ์” ในวันเสาร์ วันอาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ปัจจุบันกิจกรรมนี้ได้ถูกบรรจุเข้าไปในแผนการส่งเสริมการท่องเที่ยวของทางชุมชนตลาดโบราณบางพลีแล้ว

¹ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสหวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยรามคำแหง (หัวหมาก)

(2) ปัญหาและอุปสรรคของการส่งเสริมการท่องเที่ยวของตลาดโบราณบางพลี ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ พบปัญหาและอุปสรรค ได้แก่ ปัญหาและอุปสรรคด้านการจัดการทรัพยากรน้ำ ปัญหาและอุปสรรคด้านการให้ความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการร้านค้ากับเจ้าหน้าที่ ปัญหาและอุปสรรคในด้านการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ ปัญหาและอุปสรรคในด้านการให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว ปัญหาและอุปสรรคด้านพื้นที่ ปัญหาและอุปสรรคด้านขยะมูลฝอย และปัญหาอุปสรรคในเรื่องห้องน้ำสาธารณะ

(3) ข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดโบราณบางพลี ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว และเน้นส่งเสริมในเรื่องของการประชาสัมพันธ์ที่จะทำอย่างไรก็ได้ เช่น การประชาสัมพันธ์ลงในเฟซบุ๊ก แล้วมีการติดแฮชแทค หรือเช็คอิน เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ไปในตัว ให้นักท่องเที่ยวเห็นว่า ตลาดโบราณบางพลีที่ถูกไฟไหม้ไป ในปี พ.ศ.2557 ได้รับการรื้อฟื้นแล้ว และมีการจัดกิจกรรมมากมาย และในจุดนั้นก็มิที่นั่งพักผ่อนให้นักท่องเที่ยวอีกด้วย อีกทั้งยังเป็นการสืบสานและอนุรักษ์วัฒนธรรม วิถีชีวิตของชาวมุขมชนตลาดโบราณบางพลี เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้กับตลาดโบราณบางพลี ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ สืบไป

คำสำคัญ : การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์, ตลาดโบราณบางพลี

บทนำ

ตลาดโบราณบางพลีมีอายุมายาวนานกว่า 150 ปี สันนิษฐานว่าชาวจีนเข้ามาเปิดร้านในตลาดแห่งนี้ราว พ.ศ. 2400 แต่เดิมชื่อ “ตลาดศิริโสภณ” ตามนามสกุลของผู้ก่อสร้าง ต่อมานายป้อ โตเจริญ (ขุนเจริญ) อดีตกำนันตำบลบางพลีใหญ่และนางเจียม โตเจริญ ได้สร้างตลาดต่อจนถึงบริเวณปากคลองบัวคลี่ รวมเรียกทั้ง 2 ตลาดว่า ตลาดยายเจียม และมีการสร้างต่อเติมอีกในช่วงสุดท้ายไปจนถึงวัดบางพลีใหญ่ใน เรียกว่าตลาดอาจารย์สุข ในอดีตตลาดแห่งนี้เป็นตลาดโบราณริมคลองสำโรงเพียงแห่งเดียวที่รอดพ้นจากไฟไหม้ และยังคงสภาพเดิมเหมือนแรกสร้าง มีความรุ่งเรืองมากในอดีต เป็นตลาดขนส่งสินค้าและผู้โดยสารจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือสู่กรุงเทพฯ นั้นเพราะการเดินทางในสมัยก่อน ใช้เรือเป็นพาหนะเดินทางโดยการแจว พาย และแล่นใบเดินทางมาค้าขายแลกเปลี่ยนสินค้าจะอยู่ในคลองสำโรง (ผู้จัดการออนไลน์, 2557, หน้า1)

และเมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 ในช่วงหัวค่ำได้เกิดไฟไหม้ตลาด ณ ตลาดโบราณบางพลี ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ (คมชัดลึก, 2557, 1) ก่อให้เกิดความเสียหายต่อ

บ้านเรือน ทรัพย์สิน และร้านค้าของชาวบ้านในพื้นที่นั้นเป็นระยะทางต่อเนื่องกันประมาณ 500 เมตรจุดที่เกิดเพลิงไหม้ผู้น้อยอยู่ ช่วงกึ่งกลางของตลาด โดยไฟได้ลุกลามตั้งแต่จุดกึ่งกลางของตลาดโบราณซึ่งมีสะพานกั้นกลางอยู่ ยาวต่อเนื่องกันทั้งร้านค้าและบ้านเรือนประชาชนประมาณ 50 หลังคาเรือนที่ปลูกติดกันถูกไฟไหม้เป็นบริเวณกว้างประมาณ 5 ไร่ (กรุงเทพฯธุรกิจ, 2557, หน้า1)

ตลาดโบราณบางพลีได้รับการรื้อฟื้นอีกครั้ง โดยความร่วมมือของคนในชุมชน การจัดตั้งคณะกรรมการบริหารตลาด การฟื้นฟูการจัดกิจกรรมตามเทศกาลต่างๆ นำไปสู่การกระตุ้นในภาครัฐเข้ามามีส่วนร่วมในการฟื้นฟูตลาดอย่างจริงจัง จนทำให้ตลาดแห่งนี้กลับมามีชีวิตอีกครั้ง อย่างไรก็ตามแม้ว่าตลาดโบราณบางพลีจะได้รับการฟื้นฟูดังกล่าว แต่ด้วยกระแสการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และการมีตลาดโบราณเป็นทางเลือกใหม่ของนักท่องเที่ยวในหลายพื้นที่ ซึ่งแต่ละแห่งต่างสร้างจุดขายที่เป็นที่ชื่นชอบของนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก แต่สำหรับตลาดโบราณบางพลีนั้น กลับเผชิญกับความเสื่อมสภาพตามกาลเวลา อีกทั้งคนรุ่นเก่าเมื่อยุคสร้างตลาดได้ให้ลูกหลานทำการค้าขายแทน ซึ่งลูกหลานบางรายยังคงสืบทอดการค้าเช่นเดียวกับบรรพบุรุษ แต่บางรายเลือกที่จะให้บุคคลภายนอกเข้าบ้านในตลาดเป็นที่ค้าขายแทน (ธนวัฒน์ กล้าพรหมราช, 2557, หน้า27-29)

ผลกระทบที่เกิดขึ้นหลังจากไฟไหม้ ณ ตลาดโบราณบางพลี ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ถึงแม้ว่าจะมีการรื้อฟื้นแล้วก็ตาม แต่ก็ยังส่งผลกระทบต่อประชาชน พื้นที่ของตลาด และการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก อีกทั้งการมาเยือนของนักท่องเที่ยวก็ลดน้อยลง รายได้ของชาวบ้านก็ลดน้อยลง นักท่องเที่ยวบางส่วนบ้างก็เข้ามาไหว้พระที่วัดบางพลีใหญ่ (หลวงพ่อบุ๊) แล้วเดินเข้าชมตลาดเพียงแค่อด้านหน้าของตลาด แล้วเดินทางกลับออกมาเลย หรือเดินเข้าไปเที่ยวแค่ช่วงกลางของตลาด แล้วเดินกลับออกมาเลย และ เดินทางกลับเลย โดยที่ไม่ได้เข้าไปเดินเที่ยวชมตลาด ทั้งๆที่เป็นพื้นที่ติดต่อกัน สาเหตุมาจากประชาชนส่วนใหญ่คิดว่าตลาดด้านในที่ถูกไฟไหม้นั้นยังไม่ได้รับการรื้อฟื้น

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาเรื่องการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดโบราณบางพลี ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยมีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดโบราณบางพลี ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ (2) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดโบราณบางพลี ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และ (3) เพื่อเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดโบราณบางพลี ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ อีกทั้งเพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวชม ณ ตลาดโบราณบางพลี และเป็นการเพิ่มศักยภาพ กระตุ้นเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้า เพิ่มรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ และอนุรักษ์

ชุมชนตลาดโบราณบางพลีแห่งนี้ให้กลับมามีชีวิตชีวา รักษาทั้งวิถีชีวิต วัฒนธรรม และประเพณีให้คงไว้สืบไป

ทบทวนวรรณกรรม

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของชุมชนตลาดโบราณบางพลี ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ สามารถแบ่งผลงานวิจัยเป็นหมวดหมู่ดังนี้ (1) การท่องเที่ยวกับตลาดโบราณ (2) ปัญหาของสถานที่ท่องเที่ยว และ (3) การพัฒนาการท่องเที่ยวการท่องเที่ยวกับตลาดโบราณ

นิรมล ขมหวาน (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง อัตลักษณ์ของชุมชนตลาดโบราณบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ มีวัตถุประสงค์เพื่อ วิเคราะห์อัตลักษณ์ของชุมชนตลาดโบราณบางพลี ผลการศึกษาพบว่าชุมชนตลาดโบราณบางพลีมีอัตลักษณ์ของชุมชนที่แสดงถึงความเป็นตัวตนของชุมชนซึ่งถูกสร้างขึ้นบนพื้นฐานของความเหมือนกันทั้งด้านวัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิตความเป็นอยู่ และการยอมรับร่วมกันของชาวชุมชน และมีการปฏิบัติต่อกันมาจนเกิดเป็นวัฒนธรรมการดำรงชีวิตที่มีลักษณะเฉพาะของชุมชนและเป็นสิ่งที่ครอบคลุมวิถีการดำเนินชีวิตของชุมชน โดยอัตลักษณ์ของชุมชนที่พบคือ (1) มีวิถีชีวิตชุมชนแบบแม่ค้าชุมชนตลาดริมน้ำ ซึ่งเป็นวิถีชีวิตที่ยังหลงเหลืออยู่ในสังคม (2) มีแบบแผนอาคารสถาปัตยกรรมโบราณ (3) มีประเพณีรับบัว ซึ่งเป็นประเพณีเก่าแก่และมีเพียงหนึ่งเดียวในประเทศไทย (4) มีหลวงพ่อดำอันเป็นที่เลื่อมใสและศรัทธาของประชาชนจากทั่วประเทศ ประดิษฐานอยู่ ณ วัดบางพลีใหญ่ใน (5) มีขนมพื้นบ้านและอาหารพื้นเมือง ได้แก่ ขนมสายบัว ขนมลา และปลาสดแดดเดียว และ (6) มีการละเล่นพื้นบ้าน ได้แก่ การเล่นกังหันเมลิคมะม่วง การแข่งเรือมาดและการเล่นมวยทะเล โดย อัตลักษณ์ที่ยังดำรงอยู่ในชุมชน ได้แก่ อัตลักษณ์การมีวิถีชีวิตแบบแม่ค้าชุมชนริมน้ำ การมีแบบแผนอาคารสถาปัตยกรรมแบบโบราณ การมีประเพณีรับบัว การมีหลวงพ่อดำ การมีอาหารพื้นเมืองคือปลาสดแดดเดียว ส่วนอัตลักษณ์ที่สูญหายไปจากชุมชน ไม่มีการรื้อฟื้นกลับมา ได้แก่ อัตลักษณ์ขนมพื้นบ้านคือขนมสายบัวและขนมกะลา และอัตลักษณ์การละเล่นพื้นบ้านคือการเล่นกังหันเมลิคมะม่วง และอัตลักษณ์ที่สูญหายไปแล้วจากชุมชนแต่มีการรื้อฟื้นกลับมาให้คงอยู่ภายในชุมชน และมีการปรับเปลี่ยนให้เข้ากับสภาพสังคมที่เปลี่ยนไป โดยนำมาอยู่ในรูปแบบของการจัดกิจกรรมต่างๆ ภายในงานประเพณีของชุมชน ได้แก่ อัตลักษณ์การละเล่นพื้นบ้านคือการแข่งเรือมาดและการเล่นมวยทะเล โดยประเพณีรับบัวถือว่าเป็นอัตลักษณ์ของชุมชนที่มีความโดดเด่นและเข้มแข็งที่สุดมีพลังศักยภาพที่แฝงอยู่ และสามารถนำมาเป็นทุนในการพัฒนาชุมชนในอนาคตได้ต่อไป

ณัฐพงษ์ ฉายแสงประทีป (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนตลาดโบราณบางพลี เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน ศึกษาความคิดเห็นเจ้าหน้าที่ภาครัฐเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนตลาดโบราณบางพลีเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาตลาดโบราณบางพลีโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด เนื่องจากการมีส่วนร่วมการวางแผน การมีส่วนร่วมการประเมินผล เป็นขั้นตอนที่ภาครัฐเป็นผู้ดำเนินเป็นหลัก จะมีเพียงประธานชุมชนหรือผู้เกี่ยวข้องบางส่วนเท่านั้น ที่มีบทบาทในส่วนนี้ ส่วนการมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์นั้น เนื่องจากมรผู้ประกอบการเดิมในตลาดค้าขายสินค้าอยู่แล้วและมีค่าเช่าพื้นที่ค่อนข้างสูง และตลาดโบราณไม่สามารถขยายพื้นที่ให้มากขึ้นกว่าเดิมได้ จึงมีเพียงประชาชนบางส่วนได้รับผลประโยชน์ และการจัดงานประเพณีรับบัวหรืองานรื่นเริงต่างๆ ซึ่งมีพื้นที่เชื่อมโยงกับทางวัดนั้นก็ไม่สามารถเข้าไปค้าขายได้ เนื่องจากทางวัดเปิดประมูลพื้นที่ซึ่งมีค่าเช่าที่สูงมากแทนการให้ประชาชนในชุมชนเข้ามาค้าขาย ปัจจุบันคือ การมีส่วนร่วมของประชาชนมีน้อยลงเนื่องจากปัญหาด้านเวลาและการประกอบอาชีพค้าขายของประชาชนในชุมชน ผู้เข้าร่วมเป็นเพียงประชาชนบางส่วนเท่านั้น ประชาชนที่อยู่นอกบริเวณตลาดโบราณบางพลีไม่มีส่วนร่วมโดยตรง และนอกจากนี้ประชาชนบางส่วนไม่ให้ความร่วมมือกับภาครัฐในการปฏิบัติตามกฎระเบียบกติกาต่างๆ ขณะที่หน่วยงานภาครัฐเองมีการประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลข่าวสารการมีส่วนร่วมน้อยและไม่ทั่วถึง ยังขาดการส่งเสริมความรู้ด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

สุนิษา สงแก่ (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ตลาดโบราณนครเนื่องเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตลาดโบราณนครเนื่องเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการศึกษาพบว่า ตลาดโบราณนครเนื่องเขตเกิดจากการพลิกฟื้นของทางเทศบาลนครเนื่องเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา จากเดิมเคยเป็นเพียงที่อยู่อาศัยของชาวบ้านให้กลายมาเป็นแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะบริเวณรอบตลาดที่มีลักษณะเป็นสองฝั่งคลอง มีบ้านเรือนของประชาชนที่มีเอกลักษณ์เป็นบ้านเรือนเก่าแก่ที่มีอายุ 100 กว่าปี ถือเป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวอย่างมาก นอกจากนี้ประชาชนในพื้นที่ยังมีส่วนร่วมกันในเรื่องของการรักษาความสะอาด ตลาดนี้จึงไม่สามารถดำรงอยู่ได้เลยหากปราศจากความร่วมมือร่วมใจของประชาชนในพื้นที่รวมทั้งหน่วยงานราชการต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง แต่เนื่องด้วยตลาดโบราณนครเนื่องเขตแห่งนี้ประสบปัญหาใหญ่ถึง 2 ครั้ง คือน้ำท่วมใหญ่เมื่อปี 2554 และการสร้างเขื่อนกั้นน้ำบริเวณตลาดจึงทำให้นักท่องเที่ยวมีจำนวนลดลงอย่างต่อเนื่องประกอบกับจำนวนร้านค้าที่ลดลงเพราะประสบปัญหาขาดทุนจึงไม่สามารถเปิดกิจการต่อไป จึงทำให้ในปัจจุบันตลาดแห่งนี้มีจำนวนร้านค้าที่น้อยลง อีกทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกของตลาดแห่งนี้ก็ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ดังนั้นทุกฝ่ายจึงต้องอาศัยความร่วมมือ ร่วมใจของประชาชนในพื้นที่ร่วมกันคิด

ร่วมกันทำ ร่วมกันจัดการ และร่วมกันพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวของตลาด ตลอดจนการประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวได้ทราบถึงกิจกรรมและข่าวสารของตลาด เพื่อให้ตลาดโบราณนครเนื่องเขตกลายมาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดและอยู่คู่กับจังหวัดฉะเชิงเทราต่อไป

วาริท วสยางกูร (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย กรณีศึกษาตลาดโบราณในจังหวัดฉะเชิงเทรา มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาถึงปัจจัยเลือกแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย : กรณีศึกษาตลาดโบราณในจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อศึกษาปัจจัยทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทยกับปัจจัยทางการตลาด ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางการตลาดและด้านสภาพแวดล้อม กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในระดับมาก ด้านสถานที่และด้านกระบวนการให้บริการภายในแหล่งท่องเที่ยวพบว่า ขึ้นการทราบความต้องการก่อนตัดสินใจ ขั้นตอนการค้นคว้าข้อมูล ขั้นตอนตัดสินใจและขั้นตอนพฤติกรรมหลังการซื้อ กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญมาก และขึ้นประเมินทางเลือกกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง และสรุปว่าปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวได้แก่ อายุ และระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับกระบวนการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงระดับของความสัมพันธ์โดยพิจารณาจากค่า Contingency Coefficient ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อระดับความสำคัญในการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด คือ ระดับการศึกษา รองลงมาคือ อายุ ตามลำดับ ส่วนเพศ รายได้และอาชีพกับกระบวนการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยเป็นอิสระกันหรือไม่มีความสัมพันธ์กัน การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการตลาดที่ส่งผลต่อการเลือกแหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย สรุปได้ว่า ปัจจัยทางการตลาดที่ส่งผลต่อการเลือกแหล่งท่องเที่ยวได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์และบริการด้านการส่งเสริมการตลาดและด้านสภาพแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับกระบวนการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวชาวไทย ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงระดับของความสัมพันธ์โดยพิจารณาจากค่า Contingency Coefficient พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อระดับความสัมพันธ์ของกระบวนการตัดสินใจในการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุดคือ ด้านการส่งเสริมการตลาด รองลงมาคือ ด้านผลิตภัณฑ์และบริการด้านสภาพแวดล้อมตามลำดับ ส่วนด้านสถานที่และด้านกระบวนการให้บริการภายในแหล่งท่องเที่ยวกับกระบวนการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยเป็นอิสระกันหรือไม่มีความสัมพันธ์กัน

ปัญหาของสถานที่ท่องเที่ยว

คนาวุฒิ ยวงโปงแก้ว (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาการตลาดของตลาดโบราณบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาทางการตลาดที่มีผลต่อการ

ตัดสินใจเข้ามาใช้บริการของนักท่องเที่ยวต่อตลาดโบราณบางพลี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวตลาดโบราณบางพลี อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ พบว่าด้านผลิตภัณฑ์ ส่งผลต่อปัญหาทางการตลาดของตลาดโบราณบางพลี พบว่าความต้องการของสินค้ามีผลกระทบต่อนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก ด้านราคา ราคาของสินค้าเป็นปัญหาต่อการเลือกซื้อสินค้า ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ปัญหาด้านที่จอดรถมีผลต่อการท่องเที่ยว และสภาพน้ำในลำคลองที่เน่าเสียเป็นปัญหาต่อการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก และด้านการส่งเสริมการตลาด พบว่ามีการลดราคาสินค้าเพื่อเป็นการดึงดูดลูกค้าให้เกิดการซื้อสินค้ามากยิ่งขึ้น

วราพรรณ ผลโพธิ์ (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาและแนวทางการอนุรักษ์สภาพแวดล้อม สรรค์สร้างที่ส่งเสริม เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมพื้นถิ่น : กรณีเปรียบเทียบตลาดโบราณบางพลีกับตลาดคลองสวน 100 ปี จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดฉะเชิงเทรา มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษา ลักษณะเฉพาะของพื้นที่ศึกษา สภาพทางกายภาพของสถาปัตยกรรม สภาวะเศรษฐกิจ สังคมและโครงสร้างคร่าวๆที่ส่งผลต่อปัญหาและความน่าจะเป็นในการอนุรักษ์ (2) การศึกษาและเปรียบเทียบ การรับรู้ของผู้อาศัยและนักท่องเที่ยวที่มีต่อเอกลักษณ์พื้นถิ่นและความต้องการในการอนุรักษ์ในพื้นที่ศึกษา (3) เสนอแนวทางในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อม สรรค์สร้างที่ส่งเสริมเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมพื้นถิ่น และเสนอแนะนโยบายภาครัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ผลการศึกษาพบว่า สภาพทางกายภาพของพื้นที่ที่ศึกษาทั้งสองแห่งมีอายุมากกว่า 120 ปีขึ้นไป เป็นเรือนแถวไม้ทั้งชั้นเดียวและสองชั้น ชั้นล่างนิยมเป็นบ้านเพี้ยไม้ซึ่งเปิดได้ตลอดช่วงเสา และเป็นไม้กระดานยกออกที่ละแผ่น ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากช่างชาวจีนในช่วงสมัยรัชกาลที่ 3-4 และมีองค์ประกอบตกแต่งที่ประณีตบรรจง เช่น ช่องลมลายฉลุ และระเปียงมีลวดลายตกแต่ง หลังคามุงกระเบื้องว่าวหรือสังกะสี สภาพของเรือนค้าขายผันแปรไปตามช่วงเวลาการปรับปรุงซ่อมแซม บางแห่งเหมือนเรือนเก่าผุพังลงก็สร้างเรือนไม้ขึ้นมาใหม่ซึ่งรูปแบบเปลี่ยนแปลงไป ตลาดโบราณบางพลีมีการเปลี่ยนแปลงมากกว่าตลาดคลองสวนร้อยปี ทั้งการต่อเติมโครงสร้างอาคารในรูปแบบของอาคารสมัยใหม่ และการใช้วัสดุอาคารที่ไม่มีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของอาคารโดยรอบ ส่งผลให้ทั้งผู้อยู่อาศัยและนักท่องเที่ยวไม่ได้มองว่าอาคารเป็นจุดเด่นหรือเอกลักษณ์ของพื้นที่ ซึ่งแตกต่างจากตลาดคลองสวนร้อยปีที่ถูกมองว่าอาคารคือจุดเด่นหรือเอกลักษณ์อันดับสอง รองจากความ เป็นพื้นที่ที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์

ปิยะพร วงษ์ศิริ (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลกระทบจากการท่องเที่ยว และแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ชุมชนบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาบริบทของชุมชนบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ (2) ความเป็นมาและสภาพปัจจุบันของการท่องเที่ยวของชุมชนบางน้ำผึ้ง (3) ผลกระทบจากการท่องเที่ยวที่มีต่อชุมชนบางน้ำผึ้ง

และ (4) แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบริเวณชุมชนบางน้ำผึ้งให้มีศักยภาพสูงขึ้น ผลการวิจัยพบว่า ชุมชนบางน้ำผึ้งเป็นชุมชนเกษตรกรรมชาวสวนริมแม่น้ำเจ้าพระยา สภาพพื้นที่มีความอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเพาะปลูก แต่เดิมประชาชนมีการสัญจรไปมาทางน้ำ รวมทั้งนำผลผลิตมาซื้อขายแลกเปลี่ยนกันทางเรือ ปัจจุบันมีการเดินทางทางบกเป็นส่วนมาก เนื่องจากมีการปรับปรุงพัฒนาถนนหนทางให้สะดวกสบาย ในปี พ.ศ. 2540 องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้งได้ส่งเสริมให้ประชาชนทำสวนผักผลไม้มากขึ้น เพื่อแก้ปัญหาการไม่มีงานทำหลังเกิดภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจ ทำให้ผลผลิตมีมาก ผู้นำชุมชนจึงคิดสร้างตลาดน้ำขึ้นมา เพื่อให้เป็นแหล่งจำหน่ายผลผลิตจากสวน รวมทั้งมีการปรับปรุงสิ่งแวดล้อมให้ร่มรื่นสวยงาม นักท่องเที่ยวจึงสนใจเข้ามาซื้อสินค้าต่างๆ และมาเยี่ยมชมวิถีชีวิตและศิลปวัฒนธรรมของชุมชน ปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวจำนวนมากทุกวันเสาร์และอาทิตย์ ผลกระทบจากการท่องเที่ยวพบว่า เกิดการปรับปรุงตลาดน้ำและสถานที่จอดรถ และมีปัญหาขยะมูลฝอยและน้ำเสียเกิดขึ้นบ้างด้านเศรษฐกิจ มีการรวมตัวของกลุ่มอาชีพ เพื่อผลิตสินค้าต่างๆ และมีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาผลิตสินค้าและบริการ แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของชุมชนบางน้ำผึ้งมีดังนี้ ด้านสภาพกายภาพของพื้นที่ ควรเพิ่มพื้นที่สีเขียวโดยร่วมมือกันรักษาต้นไม้ใหญ่และปลูกต้นไม้เพิ่มขึ้น ควรจัดหาถังขยะรองรับขยะให้ทั่วบริเวณและคัดแยกขยะเพื่อนำไปใช้ใหม่และทำปุ๋ยชีวภาพ ด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ควรเพิ่มพูนความรู้ความสามารถด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้กับเยาวชน และประสานงานกับตำรวจเพื่อให้การจราจรมีความคล่องตัว และจัดระบบการจอดรถให้ดีขึ้น ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ควรปรับปรุงสินค้าให้มีความหลากหลายมากขึ้น เพิ่มสถานที่เยี่ยมชมของนักขี่จักรยาน และเพิ่มกิจกรรมที่สนองความต้องการของเยาวชน ด้านวัฒนธรรมประเพณีและผลิตภัณฑ์ชุมชน ควรจัดหาวิทยากรมาให้ความรู้ด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ และส่งเสริมให้เยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมประเพณีมากขึ้น และด้านการสนับสนุนของภาครัฐ และเอกชน องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้งควรประสานงานขอรับการสนับสนุนทั้งด้านงบประมาณ ทรัพยากรต่างๆ และด้านวิชาการจากภาครัฐและเอกชน

การพัฒนาการท่องเที่ยว

ดวงทิพย์ จันทร์อ่อม (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการตลาดอย่างยั่งยืน : กรณีศึกษาตลาดโบราณบางพลี อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาบริบทชุมชนตลาดโบราณบางพลี พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว รวมทั้งเสนอแนวทางการพัฒนาการตลาดของตลาดโบราณบางพลีอย่างยั่งยืน ผลการวิจัยพบว่า ตลาดโบราณบางพลีเป็นตลาดริมน้ำเก่าแก่มียุคกว่าแก่มียุคกว่า 150 ปีในอดีตมีความรุ่งเรือง ต่อมาเริ่มซบเซาเนื่องจากมีการตัดถนนเทพารักษ์ ทำให้การสัญจรทางน้ำลดบทบาทลง อีกทั้งมีห้างสรรพสินค้าบริเวณตลาด ตลาดโบราณบางพลีได้รับการฟื้นฟูจากความร่วมมือของชุมชน สภาวัฒนธรรมตำบลบางพลี และเทศบาล ตำบลบางพลี ชุมชน

มีวิถีชีวิตผูกพันกับสายน้ำ มีวัฒนธรรมประเพณีที่มีชื่อเสียงคือ ประเพณีรับบัว เดิมประกอบอาชีพด้านการเกษตร แต่มีแนวโน้มประกอบอาชีพด้านอุตสาหกรรมมากขึ้น การพัฒนาการตลาด ได้แก่ผลิตภัณฑ์ควรมีความหลากหลาย มีเอกลักษณ์ ความโบราณ และบรรจุภัณฑ์ควรทำจาวัสดุธรรมชาติ การแสดงป้ายราคาต้องชัดเจน จัดสถานที่ให้เป็นระเบียบ สะอาดและสวยงาม คงเอกลักษณ์ความเป็นไทย เพิ่มที่จอดรถ ปรับทางเดินภายในตลาดให้กว้างขึ้น จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย เพิ่มการส่งเสริมการขายและการประชาสัมพันธ์ ปรับภูมิทัศน์ให้สะอาดสวยงาม รวมทั้งเพิ่มที่นั่งพักผ่อน เพื่อพัฒนาการตลาดของตลาดโบราณบางพลีให้ยั่งยืนต่อไป

บัณฑิต อุ่นรุ่งโรจน์ (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง โครงการฟื้นฟูและพัฒนาตลาดโบราณบางพลี มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาพื้นที่ตลาดเดิมให้ตอบรับกับวิถีชีวิตชุมชนในปัจจุบัน ศึกษารูปแบบการใช้พื้นที่ใช้สอยภายในตลาดเพื่อนำมาเป็นแนวความคิดในการออกแบบสถาปัตยกรรมใหม่ลงไปในพื้นที่เดิมภายใต้แนวคิดเชิงอนุรักษ์ และเพื่อศึกษาและออกแบบสถาปัตยกรรมที่กลมกลืนกับลักษณะกายภาพเดิมของตลาด และบริบทโดยรอบของตัวโครงการ ผลการศึกษาพบว่า ตลาดโบราณบางพลี มีศักยภาพของพื้นที่ในระดับหนึ่งอยู่แล้ว ด้วยรูปแบบสถาปัตยกรรมเดิม วิถีชีวิต และประเพณีที่มีความเฉพาะบริเวณ ก็ถือเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ตลาดยังคงอยู่ได้ ณ ปัจจุบัน ซึ่งโครงการฟื้นฟูและพัฒนาตลาดโบราณนี้เป็นการเข้าไปทำงานในระดับชุมชนเก่า ส่วนหนึ่งคือการอนุรักษ์สถาปัตยกรรมเดิมเอาไว้ ในอีกแห่งหนึ่งคือการออกแบบพื้นที่กิจกรรมเพื่อต่อยอดกิจกรรมเดิม พัฒนาพื้นที่ประสบเพลิงไหม้ รวมทั้งส่งเสริมการใช้พื้นที่เดิมริมน้ำ เพื่อตอบรับและส่งเสริมรูปแบบวิถีชีวิตชุมชนและการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์สืบต่อไป

นิรมล ขมหวาน (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การเพิ่มศักยภาพการพัฒนาชุมชนผ่านการศึกษาอัตลักษณ์ของชุมชนตลาดโบราณบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) วิเคราะห์อัตลักษณ์ของชุมชนตลาดโบราณบางพลี และ (2) เพื่อเสนอแนะการเพิ่มศักยภาพการพัฒนาชุมชนตลาดโบราณบางพลี ผลการศึกษาพบว่า อัตลักษณ์ของชุมชนตลาดโบราณบางพลี ประกอบด้วย การมีวิถีชีวิตแบบแม่ค้าชุมชนตลาดริมน้ำ มีวิถีชีวิตแบบคนไทยเชื้อสายจีน มีหลวงพ่อดำเป็นที่ยึดเหนี่ยวและเป็นศูนย์รวมจิตใจของผู้คนในชุมชน มีแบบแผนอาคารสถาปัตยกรรมแบบโบราณ มีประเพณีรับบัว มีการละเล่นพื้นบ้าน ได้แก่ การแข่งเรือมาด การละเล่นมวยทะเล และการเล่นกังหันเมล็ดมะม่วง มีขนมพื้นบ้านและอาหารพื้นบ้าน ได้แก่ ขนมสายบัว ขนมกะลา และปลาสดแดดเดียว ข้อเสนอแนะแนวทางการเพิ่มศักยภาพการพัฒนาชุมชนตลาดโบราณบางพลีตามแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยใช้อัตลักษณ์ของชุมชนมาเป็นเครื่องมือหรือกลไกต่อการเพิ่มศักยภาพการพัฒนาชุมชนด้านต่างๆดังนี้ (1) การพัฒนา ด้านเศรษฐกิจ โดยใช้อัตลักษณ์ของชุมชนมาเป็นเครื่องมือหรือกลไกต่อการส่งเสริมการจัดกิจกรรมการ

ท่องเที่ยวตลาดโบราณ ได้แก่ จัดจุดสาธิตการทำขนมสายบัว ขนมกะลา ประดิษฐ์กั้งหิ้นเม็ล็ดมะม่วง และทำปลาสดแดดเดียว จัดการแข่งขันชกมวยทะเลและแข่งเรือมาด จัดล่องเรือชมวิถีชีวิตริมคลองสำโรง และเลือกซื้อสินค้าจากทางเรือ (2) การพัฒนาด้านสังคมโดยใช้อัตลักษณ์ของชุมชนมาเป็นเครื่องมือหรือกลไกต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ และสร้างสำนึกความเป็นพลเมืองของชุมชน เช่นการจัดทำแหล่งเรียนรู้ในชุมชน (3) การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม โดยใช้อัตลักษณ์ของชุมชนมาเป็นเครื่องมือหรือกลไกต่อการส่งเสริมการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับชุมชน ได้แก่ อนุรักษ์การปลูกบัวภายในลำคลองสำโรง อนุรักษ์ใช้เรือพายแทนการใช้เรือเครื่องยนต์ อนุรักษ์การมีวิถีชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ทั้งการส่งเสริมการใช้วัสดุที่ย่อยสลายได้ง่ายในการบรรจุหีบห่ออาหารและอนุรักษ์การใช้ปืนโตเป็นภาชนะในการบรรจุอาหารไปทำบุญตักบาตรที่วัดแทนการใช้ถุงพลาสติก รวมทั้งอนุรักษ์การรักษาความสะอาดอาคารบ้านเรือนและการขุดลอกคูคลองสำโรง

ผลการศึกษา

จากการศึกษา เรื่อง การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดโบราณบางพลี ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ผลการศึกษาสามารถตอบคำถามการศึกษาที่ว่า ทำอย่างไรจึงจะสามารถช่วยในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดโบราณบางพลี ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ได้ดังต่อไปนี้

1. การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดโบราณบางพลี ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ผลการศึกษาพบว่า เดิมทีชาวชุมชนตลาดโบราณบางพลีนั้นมีการอยู่อาศัยร่วมกันหลากหลายเชื้อชาติ อาทิ คนไทย คนจีน และคนลาว ฯลฯ และมีวิถีชีวิตความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย ในสมัยก่อนนั้นตลาดโบราณบางพลี จังหวัดสมุทรปราการมีความรุ่งเรืองมาก และใช้การคมนาคมกันทางเรือ ในการเดินทาง และค้าขาย แลกเปลี่ยนสินค้า

เมื่อ ปี พ.ศ.2539 ได้มีการก่อสร้างห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่งขึ้นมา การสร้างห้างสรรพสินค้านั้นส่งผลกระทบต่อชุมชนเป็นอย่างมากในด้านเศรษฐกิจ คือทำให้ ร้านค้า ร้านโชห่วย ภายในตลาดโบราณบางพลีนั้นเจียบเหงาและซบเซา ไม่มีชีวิตชีวา เนื่องจากผู้คนนั้นหันไปให้ความสนใจกับห้างสรรพสินค้าแห่งใหม่มากกว่าตลาดโบราณที่มีความเก่าแก่ และต่อมาในปี พ.ศ.2548 ทางเทศบาลตำบลบางพลีก็มีการจัดงานเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของตลาดโบราณบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ให้กลับมามีชีวิตชีวาอีกครั้ง โดยเริ่มมีการจัดงานต่างๆ อาทิ “อาหารดีบางพลี48” งาน“ย้อนรอยตลาดโบราณบางพลี” งาน“กินปลามาบางพลี” ฯลฯ นอกจากนี้เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวแล้ว ยังเป็นการช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจให้กับ

ชาวชุมชนตลาดโบราณบางพลี และนอกเหนือจากนี้แล้วก็เหมือนเป็นการโปรโมท ประชาสัมพันธ์ไปในตัว หลังจากมีการจัดงานแล้วตลาดบางพลีก็กลับมาครึกครื้นมีชีวิตชีวาอีกครั้ง

และนอกจากนั้นแล้วตลาดโบราณบางพลีนั้นก็ได้รับการส่งเสริม ดูแล และพัฒนามาโดยตลอด และอย่างต่อเนื่อง โดยมี ดร.พัฒนาพงศ์ จงรักดี นายกเทศมนตรีตำบลบางพลี ได้เข้ามาพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดโบราณบางพลีให้ดียิ่งขึ้น และเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจของชาวชุมชนตลาดโบราณบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ไปในตัว

หลังจากเหตุการณ์ไฟไหม้ในช่วงค่ำของวันที่ 20 เดือนพฤษภาคม ปี พ.ศ.2557 นั้นก่อให้เกิดความเสียหายต่อบ้านเรือน ทรัพย์สิน และร้านค้าของประชาชนในพื้นที่เป็นระยะทางต่อเนื่องกันประมาณ 500 เมตร จุดเกิดเพลิงไหม้นั้นเป็นช่วงกึ่งกลางของตลาด ซึ่งมีสะพานกั้นกลางอยู่ และบ้านเรือนของประชาชนที่เสียหายอีกกว่า 50 หลังคาเรือน เป็นพื้นที่บริเวณกว้างประมาณ 5 ไร่ และเป็นจุดที่มีอายุกว่า 150 ปี หลังจากเกิดเหตุการณ์ไฟไหม้ ตลาดโบราณบางพลีก็ซบเซา เงียบเหงา นักท่องเที่ยวก็เดินทางมาเที่ยววันน้อยลง

ต่อมา ดร.พัฒนาพงศ์ จงรักดี นายกเทศมนตรีตำบลบางพลี ก็ได้เข้ามา ดูแล รื้อฟื้น พัฒนา และส่งเสริมในเรื่องของการจัดกิจกรรมเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยเริ่มจากการจัดให้มีการล่องเรือชมวิถีชีวิตชุมชน ในวันเสาร์ วันอาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ นั้นก็ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก และทำให้มีนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างแน่นหนา อัตราค่าบริการในการล่องเรือชมวิถีชีวิตชุมชนนั้นก็อยู่ที่ราคา 20 บาทต่อคน ซึ่งเป็นอัตราค่าบริการที่ไม่แพง ในส่วนของรายได้นั้นก็จะเป็นการท่องเที่ยวของเทศบาลบางพลี และเข้าสู่ชุมชนต่อไป

และอีกหนึ่งกิจกรรมที่มีส่วนช่วยในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดโบราณบางพลี จังหวัดสมุทรปราการคือ กิจกรรม “รำไทย ไลน์แดนซ์” นายไสว พูลสุข ประธานชุมชน กล่าว ซึ่งเป็นกิจกรรมของทางชมรมผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในชุมชน และละแวกใกล้เคียง ในวันเสาร์ วันอาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ คนกลุ่มนี้ก็จะมาที่ลานจัดกิจกรรมของตลาดโบราณบางพลีเพื่อมาทำกิจกรรมร่วมกัน เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับดนตรีบำบัด ร้องเพลงสุนทราภรณ์ เป็นต้น และกิจกรรม “รำไทย ไลน์แดนซ์” ในปัจจุบันก็ได้ถูกบรรจุเข้าไปในแผนการส่งเสริมการท่องเที่ยวของทางชุมชนแล้ว

2. ปัญหาและอุปสรรคของการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดโบราณบางพลี ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาและอุปสรรคของการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดโบราณบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ผู้วิจัยพบว่า มีปัญหาและอุปสรรค ดังนี้

2.1 ปัญหาและอุปสรรคด้านการจัดการทรัพยากรน้ำ เมืองบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เป็นเมืองปลายน้ำ น้ำที่ไหลมาจากต้นน้ำก็จะนำฝักตบชวาไหลลอยมากับน้ำด้วย ซึ่งเป็นปัญหาที่ทั้งชาวบ้านและนักท่องเที่ยวที่นั่นทราบกันดี ฝักตบชวาเป็นวัชพืชล้มลุกที่เจริญเติบโตอย่างรวดเร็วสามารถอยู่ได้ทุกสภาพน้ำ ถึงแม้ว่าฝักตบชวาจะสามารถช่วยในเรื่องการบำบัดน้ำเสีย แต่ชุมชนตลาดโบราณบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ นั้นเป็นสถานที่ท่องเที่ยว และมีการเดินทางสัญจรกันโดยทางเรือ ปัญหาของฝักตบชวา นั่นคือการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วของฝักตบชวา ทำให้มาปิดขวางการจราจรทางน้ำ เรือเล็กไม่สามารถสัญจรผ่านไปมาได้อย่างสะดวก และในเรื่องของการบำบัดน้ำเสีย ที่เป็นอีกหนึ่งอุปสรรคของชาวชุมชนตลาดโบราณบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

2.2 ปัญหาและอุปสรรคในด้านการให้ความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการร้านค้ากับเจ้าหน้าที่ เนื่องจากในปัจจุบัน ร้านค้าภายในชุมชนตลาดโบราณบางพลีนั้นได้กลายเป็นของเอกชนไปเสียแล้ว ทำให้การขอความร่วมมือในการดำเนินการต่างๆมักกลายเป็นอุปสรรคขึ้นมา อาทิ การขอความร่วมมือในการวางขายสินค้า ไม่ให้นำสินค้าลงมาวางขายบนทางสัญจร ในมุมมองของเจ้าหน้าที่ พบว่าผู้ประกอบการร้านค้าภายในตลาดโบราณนั้น มีทั้งของเอกชน และชาวบ้านดั้งเดิมที่ทำอาชีพค้าขาย หรือกิจการสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น การขอความร่วมมือไป และการให้ความร่วมมือนั้น หากเป็นชาวบ้านดั้งเดิมที่ทำอาชีพค้าขาย หรือกิจการสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่นจะให้ความร่วมมือกันเป็นอย่างดี อาจเพราะพวกเขาเป็นคนพื้นถิ่น ย่อมรักถิ่นฐานของตนเป็นธรรมดา แต่หากเป็นร้านค้าของเอกชน หรือชาวต่างชาติที่เข้ามาเช่าที่เพื่อทำการค้าขาย ก็จะไม่ค่อยได้รับความร่วมมือ อาจเพราะเค้าไม่ใช่คนพื้นถิ่น เพียงแต่มาเช่าที่เพื่อทำการค้าเท่านั้น เรื่องของการนำสินค้าลงมาวางบนทางเดินสัญจรนั้น หากไม่นำสินค้าลงมาวางก็อาจจะช่วยในเรื่องของพื้นที่ทางสัญจร ทำให้มีพื้นที่ทางสัญจรมากขึ้น ในช่วงที่มีนักท่องเที่ยวหนาแน่น ก็จะไม่เกิดจราจรติดขัดภายในตลาด (เจ้าหน้าที่เปรียบเปรยให้ฟังว่า คนไม่สามารถเดินสัญจรไปมาได้เหมือนรถติดบนท้องถนน)

2.3 ปัญหาและอุปสรรคด้านการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ เรียกได้ว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคใหญ่อันดับต้นๆของตลาดโบราณบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ในมุมมองของเจ้าหน้าที่ เรื่องการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์นั้น เจ้าหน้าที่อยากให้มีการจัดการประชาสัมพันธ์เพิ่มมากขึ้น เดิมทีนั้นตลาดโบราณบางพลีมีการจัดการประชาสัมพันธ์ในเรื่องการจัดงานประเพณีเท่านั้น นักท่องเที่ยวที่เป็นทั้งคนพื้นที่ และไม่ใช่คนพื้นที่ก็จะหลงไหลเพื่อเข้ามาร่วมกิจกรรมกันอย่างหนาแน่นในวันที่มีการจัดงานประเพณีต่างๆ อาทิ งานโยนบัว นมัสการหลวงพ่อดโต เป็นต้น แต่ในวันปกติทุกๆไปถึงแม้ทางตลาดโบราณบางพลีจะมีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว แต่ก็ไม่ได้เป็นที่ทราบของนักท่องเที่ยว แม้กระทั่งนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาบางท่านก็ไม่ทราบว่ามีการจัดกิจกรรม นั่นเป็นเพราะการประชาสัมพันธ์ที่ไม่

ทั่วถึง และอีกทางหนึ่งอาจจะเป็นผลพวงมาจากเหตุเพลิงไหม้ในปี พ.ศ.2557 นักท่องเที่ยวที่ทราบว่ามีการจัดกิจกรรม แต่คิดว่าไม่มีการจัดกิจกรรมแล้ว แต่ในความเป็นจริงพื้นที่ตรงนั้นได้รับการรื้อฟื้นแล้ว โดย ดร.พัฒนาพงศ์ จงรักดี นายกเทศมนตรีตำบลบางพลี

ถึงแม้ว่าตลาดโบราณบางพลี จังหวัดสมุทรปราการจะได้รับการรื้อฟื้นแล้วก็ตาม ปัญหาอีกอย่างหนึ่งที่พบคือนักท่องเที่ยวไม่ทราบว่าด้านในของตลาดในจุดที่เคยถูกเพลิงไหม้นั้น ปัจจุบันมีการจัดกิจกรรม และมีศาลาให้นักท่องเที่ยวนั่งพักผ่อนรับประทานอาหาร ชมบรรยากาศริมน้ำ และฟังเพลงสุนทราภรณ์ที่ขับร้องโดยกลุ่ม “รำไทย โลกแดนซ์”

ในมุมมองของนักท่องเที่ยวพบว่า นักท่องเที่ยวไม่ทราบว่าทางตลาดโบราณบางพลี มีการจัดกิจกรรมด้านใน และมีจุดนั่งพักบริการให้นักท่องเที่ยว และอีกทางหนึ่งคือทราบว่ามีจุดนั่งพักบริการให้นักท่องเที่ยว แต่ในวันเสาร์ วันอาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ นั้นพื้นที่ไม่เพียงพอ

2.4 ปัญหาและอุปสรรคเรื่องการให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว ปัจจุบันตลาดโบราณบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ยังไม่มีมีคคุเทศก์เพื่อให้อข้อมูล หรือให้คำแนะนำแก่นักท่องเที่ยว แต่ขณะนี้กำลังจะมีการจัดอบรมมีคคุเทศก์น้อย

2.5 ปัญหาและอุปสรรคด้านพื้นที่ ปัญหาและอุปสรรคในเรื่องการจัดระเบียบพื้นที่ในการประกอบอาชีพค้าขายของผู้ประกอบการร้านค้านั้น ได้มีการนำสินค้าลงมาวางขายบนทางเดินสัญจรทำให้ทางเดินสัญจรภายในตลาดนั้นเกิดความแออัดคับแคบ

ปัญหาและอุปสรรคในเรื่องของสถานที่จอดรถ เจ้าหน้าที่มีความคิดเห็นว่า มีความเพียงพอ เพราะสามารถไปจอดยังสถานที่ใกล้เคียงได้ แต่ในมุมมองของนักท่องเที่ยวนั้น ไม่เพียงพอ ยิ่งในวันเสาร์ วันอาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ต้องวนหาที่จอดนาน หรือแทบจะหาที่จอดไม่ได้เลย

และปัญหาและอุปสรรคในเรื่องของจุดนั่งพักที่มีให้บริการแก่นักท่องเที่ยวนั้น นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่า ในช่วงวันเสาร์ วันอาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์นั้นไม่เพียงพอ

2.6 ปัญหาและอุปสรรคด้านขยะมูลฝอย ภายในพื้นที่ของตลาดโบราณบางพลี จังหวัดสมุทรปราการนั้น แทบไม่มีถังขยะมาตั้งไว้ให้นักท่องเที่ยวได้ทิ้งขยะ หรือเรียกได้ว่ามีจุดให้ทิ้งขยะมูลฝอยได้น้อย ในภาพรวมทำให้นักท่องเที่ยวที่มีความมียานนั้นทิ้งขยะไม่เป็นที่เป็นทาง

2.7 ปัญหาและอุปสรรคในเรื่องห้องสุขา ในมุมมองของนักท่องเที่ยวพบว่าในวันเสาร์ วันอาทิตย์ หรือวันหยุดนักขัตฤกษ์ ห้องน้ำที่จัดไว้ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวนั้นไม่เพียงพอ

3. ข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดโบราณบางพลี ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จากผลการศึกษาพบข้อเสนอแนะในเรื่องของการ

ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดโบราณบางพลี ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะในเรื่องของการทรัพยากรน้ำ ในเรื่องของการจัดการทรัพยากรน้ำทางเทศบาลนั้นมีการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคอยู่เป็นประจำ และปกติ จากความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่นั้นทราบว่ามีการให้ความร่วมมือในเรื่องนี้เป็นอย่างดี ทางเทศบาลมีการแจกถังดักไขมันให้กับผู้ประกอบการร้านค้า และในเรื่องของการกำจัดผักตบชวานั้น เมื่อมีผักตบชวาจำนวนมากชาวบ้านจะโทรไปให้เทศบาลนำเจ้าหน้าที่เข้ามาจัดการ จะมีทั้งการใช้คน และเครื่องจักร ในการเก็บผักตบชวา ควรส่งเสริมและมีการดำเนินการต่อไป

3.2 ข้อเสนอแนะในเรื่องของการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ ควรเน้นและส่งเสริมในเรื่องของการประชาสัมพันธ์ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นภายในตลาดหรือนอกตลาดก็ตาม อาทิ ป้ายบอกทางการจัดกิจกรรมส่งเสริม การโฆษณา และการประชาสัมพันธ์ ฯลฯ

ในเรื่องของป้ายบอกทางนั้น ควรจะมีการปรับปรุงใหม่ให้ดีขึ้นกว่าเดิม ซึ่งบางจุดก็ชำรุดไปแล้ว และป้ายบอกทางมีน้อยไม่เพียงพอ เพราะในส่วนของตลาดด้านในที่ได้ถูกไฟไหม้ ในปี พ.ศ. 2557 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นั้นไม่ทราบว่ามีการปรับปรุงรื้อฟื้นแล้ว นักท่องเที่ยวไม่กล้าเข้ามา ผลจากไฟไหม้ในปี พ.ศ.2557 ส่งผลกระทบมากมายต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดโบราณบางพลี

3.3 ข้อเสนอแนะในเรื่องการให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว ส่งเสริมและผลักดันในเรื่องของมัคคุเทศก์น้อยให้สำเร็จ เพราะถ้าหากสำเร็จแล้วจะเป็นเรื่องที่ดี ที่สามารถดึงดูด และเพิ่มความสนใจให้กับนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น เพราะตอนนี้ภายในตลาดโบราณบางพลีนั้น ไม่มีเจ้าหน้าที่ที่คอยแนะนำให้กับนักท่องเที่ยว

3.4 ข้อเสนอแนะในเรื่องจุดบริการที่ทิ้งขยะ ในเรื่องของจุดบริการในเรื่องของที่ทิ้งขยะมูลฝอย แทบจะไม่มีเลย ควรหาถังขยะมาวางให้นักท่องเที่ยวทิ้งได้อย่างเป็นที่เป็นทาง

3.5 ข้อเสนอแนะในเรื่องอื่นๆ การส่งเสริมในเรื่องของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างแท้จริงนั้นก็คงจะหนีไม่พ้นการส่งเสริมในเรื่องของการประชาสัมพันธ์ที่จะทำอย่างไรก็ได้ให้นักท่องเที่ยวเห็นว่า ตลาดโบราณบางพลีนั้นได้รับการรื้อฟื้นแล้ว เพื่อจะชักนำนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาเที่ยว เช่น การประชาสัมพันธ์ลงในเฟซบุ๊ก แล้วมีการติดแฮชแทค หรือเช็คอิน เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ไปในตัว ให้นักท่องเที่ยวเห็นว่า ตลาดโบราณบางพลีที่ถูกไฟไหม้ไป ในปี พ.ศ.2557 ได้รับการรื้อฟื้นแล้ว และมีการจัดกิจกรรมมากมาย และในจุดนั้นก็ยังมีที่นั่งพักผ่อนให้นักท่องเที่ยวอีกด้วย

และทางตลาดโบราณบางพลีอาจจะมีการจัดซุ้มเล็กๆ เพื่อถ่ายภาพเป็นที่ระลึก และมีการแต่งชุดไทยย้อนยุคเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ถ่ายภาพ มีการจัดกิจกรรมสาธิตวิธีการทำขนมไทยต่างๆในช่วงวันหยุด

นักชัตฤกษ์ หรือเสาร์อาทิตย์ ให้นักท่องเที่ยวได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม เป็นจุดเด่น และเป็นการประชาสัมพันธ์ไปในตัวเมื่อมีการอัปเดตลงในโซเชียล หรือมีการเช็คอิน ติดแฮชแทค และอีกทั้ง ยังเป็นการประชาสัมพันธ์ไปในตัว และช่วยในการสืบสานและอนุรักษ์วัฒนธรรม วิถีชีวิตของชาวชุมชนตลาดโบราณบางพลี เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้กับตลาดโบราณบางพลี ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ สืบไป

อภิปรายผล

1. การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดโบราณบางพลี ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ นั้นเป็นสถานที่ที่มีความดั้งเดิม มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ไม่ว่าจะในด้านทรัพยากร สังคม วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของคนในชุมชน ในการจัดการเรื่องต่างๆภายในชุมชนตลาดโบราณบางพลี อาทิ แต่เดิมชุมชนตลาดโบราณบางพลีนั้น จะเป็นชุมชนที่ติดกับริมน้ำ มีวิถีชีวิตที่ผูกพันกับสายน้ำ ด้านสิ่งแวดล้อม และการดูแลเรื่องทรัพยากรน้ำ ก็เป็นสิ่งที่ผู้ศึกษานั้นได้ทราบว่ามีการจัดการและดูแลในเรื่องนี้จากทางเทศบาลตำบลบางพลี ไม่ว่าจะเป็นการกำจัดผักตบชวา การรณรงค์ไม่ให้ทิ้งขยะลงแม่น้ำลำคลอง แจกถังดักไขมันให้กับผู้ประกอบการร้านค้า และมีการปั่นอีเอ็มบอลทิ้งลงน้ำเพื่อบำบัดน้ำเสีย ก็เหมือนเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรในระยะยาว ให้คงอยู่ไว้ยังคนรุ่นต่อไป อีกทั้งในเรื่องของการดูแลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีอายุเก่าแก่กว่า 150 ปี ให้คงอยู่ การมีการค้าขายเพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจให้กับคนในชุมชน ตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบัน และพยายามรักษาดูแลอนุรักษ์ให้คงอยู่ในสภาพเดิมยังคนรุ่นลูกรุ่นหลานสืบไป ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development) หมายถึง การใช้ทรัพยากรภายใต้การเปลี่ยนแปลงที่ไม่เกินสมรรถนะของโครงสร้างสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ การพัฒนาอย่างยั่งยืนมีความหมายเหมือนนิเวศพัฒนา (Eco Development) หรือการพัฒนาโดยปราศจากการทำลาย (Development without destruction) ซึ่งการพัฒนาที่เกิดขึ้นจะต้องมีความสมดุลกันระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

ตลาดโบราณบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เป็นตลาดที่มีอายุเก่าแก่ กว่า 150 ปี ที่ในอดีตนั้นมีความรุ่งเรืองมาก ผลจากการศึกษาพบว่า จากการเริ่มมีก่อตั้งห้างสรรพสินค้า ทำให้ตลาดโบราณบางพลี จังหวัดสมุทรปราการนั้น ชบเซา และเจียบเหงาหลง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ดวงทิพย์ จันทร์อ่อน ,2559) ที่พบว่าตลาดโบราณบางพลีเป็นตลาดริมน้ำเก่าแก่มียุกว่าแก่มียุกว่า 150 ปีในอดีตมีความรุ่งเรือง ต่อมาเริ่มชบเซาเนื่องจากการตัดถนนเทพารักษ์ ทำให้การสัญจรทางน้ำลดบทบาทลง อีกทั้งมีห้างสรรพสินค้าบริเวณตลาด

2. จากการศึกษาที่พบว่า ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาตลาดโบราณบางพลี จังหวัดสมุทรปราการอยู่ในระดับน้อย เนื่องจากมีเจ้าหน้าที่เป็นผู้ดูแล และอีกทางหนึ่งคือเนื่องจากผู้ประกอบการร้านค้าในปัจจุบันนั้นได้กลายเป็นของเอกชน หรือชาวต่างชาติไปแล้ว นั้นหมายความว่าคนในชุมชนไม่ใช่คนในชุมชนดั้งเดิม หรือผู้ที่ประกอบอาชีพค้าขายมาตั้งแต่บรรพบุรุษ ซึ่งการที่จะขอความร่วมมือในการปฏิบัติตามกฎกติกา อาทิ การที่ไม่ให้นำของลงมาวางขายบนทางสัญจรเพื่อเพิ่มพื้นที่ทางเดินภายในตลาดให้กับนักท่องเที่ยว ก็ไม่สามารถจัดการได้ เพราะผู้ประกอบการร้านค้าไม่ใช่ชาวชุมชนดั้งเดิม อีกทั้งค่าเช่าที่เพื่อทำการค้าขายภายในตลาดนั้นมีอัตราค่อนข้างสูง ซึ่งผู้ที่มาเช่าที่เพื่อทำการค้าก็ย่อมเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน โดยไม่ได้มีความสำนึกถึงถิ่นฐาน ถ้าหากเป็นชาวชุมชนดั้งเดิมก็จะให้ความร่วมมือดี เพราะฉะนั้นแล้ว ปัญหาเรื่องพื้นที่ทางสัญจรภายในตลาดนั้นมีความคับแคบก็ยังไม่สามารถแก้ไขได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ณัฐพงษ์ ฉายแสงประทีป, 2556) ที่พบว่าประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาตลาดโบราณบางพลีโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด เนื่องจากการมีส่วนร่วมการวางแผน การมีส่วนร่วมการประเมินผล เป็นขั้นตอนที่ภาครัฐเป็นผู้ดำเนินเป็นหลัก จะมีเพียงประธานชุมชนหรือผู้เกี่ยวข้องบางส่วนเท่านั้น ที่มีบทบาทในส่วนนี้ ส่วนการมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์นั้น เนื่องจากผู้ประกอบการเดิมในตลาดค้าขายสินค้าอยู่แล้วและมีค่าเช่าพื้นที่ค่อนข้างสูง และตลาดโบราณไม่สามารถขยายพื้นที่ให้มากขึ้นกว่านี้ได้ จึงมีเพียงประชาชนบางส่วนได้รับผลประโยชน์ และการจัดงานประเพณีรับบัวหรืองานรื่นเริงต่างๆ ซึ่งมีพื้นที่เชื่อมโยงกับทางวัดนั้นก็ไม่สามารถเข้าไปค้าขายได้ เนื่องจากทางวัดเปิดประมูลพื้นที่ซึ่งมีค่าเช่าที่สูงมากแทนการให้ประชาชนในชุมชนเข้ามาค้าขาย ปัจจุบันคือ การมีส่วนร่วมของประชาชนมีน้อยลงเนื่องจากปัญหาด้านเวลาและการประกอบอาชีพค้าขายของประชาชนในชุมชน ผู้เข้าร่วมเป็นเพียงประชาชนบางส่วนเท่านั้น ประชาชนที่อยู่นอกบริเวณตลาดโบราณบางพลีไม่มีส่วนร่วมโดยตรง และนอกจากนี้ประชาชนบางส่วนไม่ให้ความร่วมมือกับภาครัฐในการปฏิบัติตามกฎระเบียบกติกาต่างๆ ขณะที่หน่วยงานภาครัฐเองมีการประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลข่าวสารการมีส่วนร่วมน้อยและไม่ทั่วถึง ยังขาดการส่งเสริมความรู้ด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. หากผู้วิจัยท่านอื่นนั้นมึระยะเวลาในการทำวิจัยมากเพียงพอ ก็แนะนำให้ศึกษาในเรื่องของแผนการส่งเสริมการท่องเที่ยวของตลาดโบราณบางพลีแบบเจาะลึก

2. หากผู้ใดสนใจที่จะทำวิจัยที่ตลาดโบราณบางพลี ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ทางเจ้าหน้าที่ฝากประชาสัมพันธ์มาว่า ยินดีที่จะให้ข้อมูล และเห็นว่าเป็นการดีอย่างยิ่งที่มีผู้สนใจ เพราะเสมือนเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของทางตลาดโบราณบางพลี ไปในตัว
3. ทำการศึกษาหรือวิจัยเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่ หรือสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ

บรรณานุกรม

คนาวุฒิ ยวงโป่งแก้ว. (2554). ปัญหาการตลาดของตลาดโบราณบางพลีจังหวัดสมุทรปราการ.

การศึกษาอิสระปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.

ณัฐพงษ์ ฉายแสงประทีป. (2556). แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนตลาดโบราณบางพลีเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal, 6 (3), 3-28.

ดวงทิพย์ จันทรอ่อม. (2559). แนวทางการพัฒนาการตลาดอย่างยั่งยืน : กรณีศึกษาตลาดโบราณบางพลี อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. วารสารร่มพดุกษ์, 34(2), 51-69.

นิรมล ชมหวาน. (2556). การเพิ่มศักยภาพการพัฒนาชุมชนผ่านการศึกษาอัตลักษณ์ของชุมชนตลาดโบราณบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นิรมล ชมหวาน. (2557). อัตลักษณ์ของชุมชนตลาดโบราณบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์, 4 (2), 1-13.

บัณฑิต อุ่นรุ่งโรจน์. (2557). โครงการฟื้นฟูและพัฒนาตลาดโบราณบางพลี. วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ปิยะพร วงษ์ศิริ. (2555). ผลกระทบจากการท่องเที่ยว และแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนบางน้ำผึ้ง อำเภพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

วราพรรณ ผลโพธิ์. (2557). ปัญหาและแนวทางการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมสรรค์สร้างที่ส่งเสริมเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมพื้นถิ่น : กรณีเปรียบเทียบตลาดโบราณบางพลีกับตลาดคลองสวน 100 ปี จังหวัดสมุทรปราการ และ จังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์หลักสูตรการวางแผนภาคและเมืองมหาบัณฑิต, คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

- วาริท วสยางกูร. (2553). **ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย : กรณีศึกษาตลาดโบราณในจังหวัดฉะเชิงเทรา**. การศึกษาอิสระ
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยนเรศวร
- สุนิษา สงแก้ว. (2558). **การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ตลาดโบราณนครเนื่องเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา**. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยพาณิชย์ศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เสรี ลีลาลัย และ รำจวน เบญจศิริ. (2556), **ยุทธศาสตร์การพัฒนา**. เอกสารประกอบการ
บรรยาย POL6503, โครงการสหวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น, คณะรัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.